

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

NÁLEZ

Ústavného súdu Slovenskej republiky

V mene Slovenskej republiky

III. ÚS 324/2020-29

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 12. novembra 2020 v senáte zloženom z predsedu senátu Martina Vernarského (sudca spravodajca) a sudcov Petra Straku a Roberta Šorla prerokoval ústavnú sťažnosť [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED], právne zastúpenej JUDr. Michaelou Pagáčikovou, advokátkou, Radlinského 47, Dolný Kubín, vo veci namietaného porušenia jej základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na prejednanie jej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Ružomberok v konaní vedenom pod sp. zn. 5 Cpr 17/2017 a takto

r o z h o d o l :

Ústavnej sťažnosti [REDACTED] **n e v y h o v u j e .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

Vymedzenie napadnutého konania a sťažnostná argumentácia

1. Ústavný súd Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) uznesením č. k. III. ÚS 324/2020-10 z 19. augusta 2020 prijal na ďalšie konanie ústavnú sťažnosť [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ] (ďalej len „sťažovateľka“), právne zastúpenej JUDr. Michaelou Pagáčikovou, advokátkou, Radlinského 47, Dolný Kubín, vo veci namietaného porušenia jej základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na prejednanie jej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Ružomberok (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 5 Cpr 17/2017 (ďalej aj „napadnuté konanie“).

2. Sťažovateľka v ústavnej sťažnosti uviedla, že napadnuté konanie bolo iniciované na základe jej návrhu na vydanie platobného rozkazu z 19. októbra 2017. Napadnuté konanie predstavuje individuálny pracovno-právny spor, v ktorom sa sťažovateľka domáha zaplatenia mzdy a ďalších mzdových nárokov, keďže jej zamestnávateľ nevyplatil dlžnú mzdu a ostatné nároky ani na výzvu Inšpektorátu práce. Sťažovateľka bola nútená požičať si finančné prostriedky, aby mohla uhrádzať svoje bežné životné náklady, ako aj náklady svojich dvoch maloletých detí. Napadnuté konanie nie je doteraz právoplatne skončené. Vo veci bol vydaný platobný rozkaz, ktorý bol v dôsledku podania odporu zrušený. Pojednávanie bolo nariadené na 21. máj 2019, teda až takmer dva roky po podaní návrhu na vydanie platobného rozkazu. Okresný súd rozhodol rozsudkom 19. júna 2019. Proti rozsudku podal žalovaný 9. júla 2019 odvolanie, ku ktorému sa sťažovateľka písomne vyjadrila 21. augusta 2019. Okresný súd postúpil spis Krajskému súdu v Žiline na rozhodnutie o odvolaní 5. februára 2020, teda 7 mesiacov po podaní odvolania. V prípadoch pracovnoprávných sporov by mal súd postupovať urgentne, keďže dlhšiu dobu trvajúci výpadok príjmu môže u zamestnanca spôsobiť existenčné problémy. Napadnuté konanie predstavuje skutkovo a právne jednoduchú vec, ktorá si nevyžaduje zložité

dokazovanie, okresný súd mal k dispozícii závery kontrol Inšpektorátu práce. Sťažovateľka nijakým spôsobom neprispela k priet'ahom v konaní. Sťažovateľka vidí nezákonný postup okresného súdu v dlhodobej nečinnosti a nesystematickom vykonávaní úkonov. Rozhodnutie vo veci a reálne vymoženie mzdy sa javí byť v nedohľadne. Sťažovateľke sa nedostalo právnej ochrany, v súvislosti s napadnutým konaním jej len vznikali náklady (súdny poplatok, trovy právneho zastúpenia, cestovné). Sťažovateľka tiež utrpela nemajetkovú ujmu súvisiacu s prežívaním dlhodobého stavu právnej neistoty, zvýšenej miery stresu súvisiaceho s napadnutým konaním a nedôvery v právny systém.

3. Z uvedených dôvodov sťažovateľka navrhla, aby ústavný súd nálezom vyslovil porušenie jej označených práv postupom okresného súdu v napadnutom konaní, priznal jej finančné zadosťučinenie v sume 2 000 €, ako aj náhradu trov konania.

4. Vec napadla ústavnému súdu 11. marca 2020 a v zmysle Rozvrhu práce Ústavného súdu Slovenskej republiky na obdobie od 1. januára 2020 do 31. decembra 2020 bola náhodným výberom pomocou technických a programových prostriedkov pridelená sudcovi spravodajcovi Martinovi Vernarskému. V čase predbežného prerokovania ústavnej sťažnosti sťažovateľky (19. augusta 2020) bol zmysle čl. II bodov 3 a 5 Rozvrhu práce Ústavného súdu Slovenskej republiky na obdobie od 1. januára 2020 do 31. decembra 2020 v znení dodatku č. 1 schváleného 27. mája 2020 na konanie vo veci príslušný tretí senát ústavného súdu v zložení Martin Vernarský (predseda senátu) a sudcovia Ivan Fiačan a Peter Straka. Dodatkom č. 2 (z 1. októbra 2020, ktorý nadobudol účinnosť 5. októbra 2020) k Rozvrhu práce Ústavného súdu Slovenskej republiky na obdobie od 1. januára 2020 do 31. decembra 2020 došlo k zmene v zložení tretieho senátu tak, že tretí senát pracuje v zložení Martin Vernarský (predseda senátu) a sudcovia Peter Straka a Robert Šorl.

II.

Vyjadrenia účastníkov

5. Na výzvu ústavného súdu sa podaním sp. zn. Spr 4012/2020 zo 6. októbra 2020 vyjadrila k ústavnej sťažnosti predsedníčka okresného súdu, v ktorom uviedla chronológiu procesných úkonov a konštatovala:

„Sťažovateľka dňa 19.10.2017 podala na Okresnom súde Dolný Kubín žalobu o zaplatenie 1.893,80 eur s príslušenstvom, ktorá bola z dôvodu kauzálnej príslušnosti v zmysle § 23 písm. e) CSP postúpená Okresnému súdu Ružomberok, a to dňa 26.10.2017. Podanou žalobu sa žalobkyňa voči žalovanému domáhala zaplatenia finančných nárokov v celkovej výške 1893,80 eur pozostávajúcich z neuhradenej časti mzdy vo výške 384,32 eur, neuhradeného stravného za obdobie 09/2014-02/2015 vo výške 41,40 eur a z náhrady za nevyčerpanú dovolenku vo výške 1.468,08 eur. Ide o individuálny pracovnoprávny spor, teda spor s ochranou slabšej strany, kde súd aplikuje odlišné procesné postupy od klasického všeobecného sporového konania.

Pokiaľ ide o skutkovú a právnu zložitost' sporu, ako bolo vyššie konštatované, ide o individuálny pracovnoprávny spor, v rámci ktorého si žalobkyňa uplatnila viacero finančných nárokov vyplývajúcich z pracovnoprávneho vzťahu, pričom v rámci posudzovania dôvodnosti uplatnených nárokov súd sa musel oboznámiť s jednotlivými listinnými dokladmi, s obsahom pripojeného spisu Okresného súdu Dolný Kubín 6Cpr/1/2015, vysporiadať sa s námietkami vznesenými v priebehu konania žalovanou stranou (námietka res judicata, námietka nedostatku pasívnej vecnej legitímácie, námietka premlčania uplatnených nárokov). Každý uplatnený nárok súd musel jednotlivo posúdiť z hľadiska jeho dôvodnosti, ako aj včasnosti jeho uplatnenia, keď žalovaný uplatnené nároky sporoval...

S tvrdením sťažovateľky, že Okresný súd Ružomberok mal zasiahnuť do práva sťažovateľky na spravodlivý proces a na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov nečinnosťou, zjavne nekonzistentnou a nesystematickou činnosťou nesúhlasím, poukazujem na podrobnú chronológiu všetkých procesných úkonov vo veci, z ktorej chronológie je zrejmé, že vo veci sa plynule a priebežne konalo...

Mám za to, že v predmetnej veci sa vzhľadom na zaťaženosť senátu, v ktorom bolo predmetná vec pridelená, ako aj vzhľadom na procesné návrhy strán, konalo plynule, nejedná sa o neefektívnu činnosť, nekonzistentnú a nesystematickú činnosť tak, ako to tvrdí sťažovateľka.

Medzi jednotlivými vykonanými úkonmi sú primerané časové odstupy, žiaden z realizovaných úkonov nebol nadbytočný alebo neodôvodnený.

Pokiaľ sťažovateľka vytyka, že predmetný spisový materiál bol spolu s opravným prostriedkom predložený Krajskému súdu v Žiline až dňa 05.02.2020, t.j. cca 7 mesiacov po podaní odvolania, v tejto súvislosti opäť poukazujem na chronologický prehľad procesných úkonov v danej veci po vyhlásení rozsudku vo veci samej, keď dňa 10.07.2019 bolo doručené odvolanie žalovanej, dňa 19.07.2019 bol daný pokyn na vykonanie odvolacích úkonov v zmysle ustanovení § 373 a 374 CSP, keď je potrebné, aby sa sporové strany k svojim podaniam vyjadrili, pričom v zmysle spomínaných zákonných ustanovení, lehota na vyjadrenie nemôže byť kratšia ako 10 dní. V období od 10.07.2019 do 05.02.2020 súd realizoval úkony po podaní odvolania tak, aby vec mohla byť predložená odvolaciemu súdu. Aj medzi týmito úkonmi sú primerané časové odstupy, v žiadnom prípade nejde o nečinnosť konajúceho súdu. Posledný úkon pred predložením spisu Krajskému súdu v Žiline bolo zaslanie vyjadrenia žalobkyne právnomu zástupcovi žalovaného s tým, aby sa v lehote 10 dní k podanému vyjadreniu písomne vyjadril. Predmetné vyjadrenie spolu s výzvou bolo doručené právnomu zástupcovi žalovaného dňa 28.10.2019, pričom právny zástupca žalovaného sa v stanovenej lehote nevyjadril, následne v mesiaci november 2019 až január 2020 súdna tajomníčka realizovala úkony v súvislosti s kontrolou spisu, keďže pred predložením spisu nariadenému súdu je potrebné vykonať spisovú a poplatkovú kontrolu, 05.02.2020 bola vypracovaná predkladacia správa Krajskému súdu v Žiline, ktorému bol spis predložený za účelom rozhodnutia o odvolaní dňa 14.02.2020. V čase podania ústavnej sťažnosti t.j. 11.03.2020 bol spisový materiál na Krajskom súde v Žiline za účelom rozhodnutia o odvolaní žalovanej, pričom Krajský súd v Žiline rozhodol v predmetnej veci rozsudkom dňa 31.03.2020. Rozsudok nadobudol právoplatnosť dňom 20.04.2020.

V čase podania ústavnej sťažnosti t.j. dňa 11.03.2020 už namiatané porušenie práva netrvalo, predmetná vec bola v uvedenom čase predložená Krajskému súdu v Žiline, ktorý dňa 31.03.2020 v predmetnej veci rozhodol. Dovolím si poukázať na skutočnosť, že v súčasnosti je konanie od 20.04.2020 právoplatne skončené.

Zotrvávam na stanovisku, že v danom prípade dochádzalo k plynulému vykonávaniu procesných úkonov smerujúcich k rozhodnutiu vo veci samej a nedošlo k zbytočným prietahom, vykonávanie všetkých procesných úkonov bolo efektívne, rešpektovalo zásadu procesnej ekonomiky a vytváralo podmienky na odstránenie stavu právnej neistoty

sťažovateľky. V podstate do dvoch týždňov od doručenia sťažnosti Ústavnému súdu bola vec právoplatne skončená.“

6. Predsedníčka okresného súdu zároveň vyjadrila súhlas s upustením od ústneho pojednávania o prijatej ústavnej sťažnosti v zmysle § 58 ods. 3 zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení zákona č. 413/2019 Z. z. (ďalej len „zákon o ústavnom súde“).

7. Sťažovateľka v stanovisku k vyjadreniu predsedníčky okresného súdu doručenom ústavnému súdu 15. októbra 2020 zotrvala na argumentoch prezentovaných v ústavnej sťažnosti. Okrem iného uviedla:

„... predmetný návrh resp. námietka žalovanej strany, aby bola vec prikázaná (opätovne) Okresnému súdu Dolný Kubín bola vznesená v apríli 2018. Následne trvalo cca 7 kalendárnych mesiacov do 14.11.2018, kým Okresný súd Ružomberok vo veci vykonal ďalší úkon a spis postúpil na Krajský súd Žilina. Následne Krajský súd Žilina o predmetnej námietke resp. návrhu rozhodol uznesením 7 NcC/12/2018-271 zo dňa 30.1.2019.

S ohľadom na skutočnosť, že zákonodarca zakotvil kogentným ustanovením § 23 písm. e) CSP výlučnú príslušnosť na riešenie individuálnych pracovno-právnych sporov pre Okresný súd Ružomberok, a z tohto dôvodu Okresný súd Dolný Kubín vec postúpil porušovateľovi - Okresnému súdu Ružomberok, celková doba posudzovania námietky postúpenia veci sa javí ako celkom zjavne neprimeraná.

Okresný súd Ružomberok vo svojom stanovisku nevysvetlil cca 6 mesiacov trvajúcu nečinnosť, kedy po podaní odvolania proti rozsudku vo veci samej zo stany žalovaného zo dňa 10.7.2019 a po vyjadrení sťažovateľky k odvolaniu zo dňa 22.8.2019 nerealizoval zaslanie spisu odvolaciemu súdu Krajskému súdu Žilina, čím opäť prispel k zbytočným prietahom v konaní.

Za zbytočné a bezdôvodné vytváranie prietahov v konaní považujeme aj následný postup resp. nečinnosť Okresného súdu Ružomberok, ktorému trvalo od nadobudnutia právoplatnosti rozhodnutia odvolacieho súdu (20.4.2020) ďalších 5 kalendárnych mesiacov, kým rozhodol o trovách konania - uznesením o trovách zo dňa 2. 9. 2020.

Poukazujeme, že vo veci bola podaná žaloba dňa 19.10.2017, avšak na prvé pojednávanie sťažovateľka čakala cca 2 roky - hoci sa jednalo o skutkovo a právne

jednoduchú vec na posúdenie a meritórne rozhodnutie ktorej stačilo súdu len jediné pojednávanie.

Poukazujeme tiež na morálny aspekt prípadu, keďže pre nečinnosť súdu sa sťažovateľka viac ako 2 roky nemohla domôcť zaplatenie dlžnej mzdy a ďalších mzdových nárokov, na ktoré bola ako živiteľka rodiny odkázaná, keďže sa jednalo o jej jediný príjem.“

8. Sťažovateľka zároveň vyjadrila súhlas s upustením od ústneho pojednávania o prijatej ústavnej sťažnosti.

9. Ústavný súd so súhlasom účastníkov konania podľa § 58 ods. 3 zákona o ústavnom súde upustil od ústneho pojednávania v danej veci, pretože po oboznámení sa s vyjadreniami účastníkov konania dospel k názoru, že od tohto pojednávania nemožno očakávať ďalšie objasnenie veci.

III.

Relevantná právna úprava a judikatúrne východiská ústavného súdu

10. Podľa čl. 124 ústavy ústavný súd je nezávislým súdnym orgánom ochrany ústavnosti.

11. Ústavný súd rozhoduje podľa čl. 127 ods. 1 ústavy o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

12. Podľa čl. 140 ústavy podrobnosti o organizácii ústavného súdu, o spôsobe konania pred ním a o postavení jeho sudcov ustanoví zákon.

13. Podľa čl. 48 ods. 2 ústavy každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných prietáhov a v jeho prítomnosti a aby sa mohol vyjadriť ku všetkým vykonávaným dôkazom. Verejnosť možno vylúčiť len v prípadoch ustanovených zákonom.

14. Podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru každý má právo na to, aby jeho záležitosť bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná nezávislým a nestranným súdom zriadeným zákonom, ktorý rozhodne o jeho občianskych právach alebo záväzkoch.

15. Sťažovateľka sa svojou ústavnou sťažnosťou domáha vyslovenia porušenia základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, pričom k namietanému porušeniu sťažovateľkou označených práv malo dôjsť postupom okresného súdu v napadnutom konaní.

16. Ústavný súd si pri výklade základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov garantovaného v čl. 48 ods. 2 ústavy osvojil judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva (ďalej len „ESLP“) k čl. 6 ods. 1 dohovoru, pokiaľ ide o právo na prejednanie záležitosti v primeranej lehote, preto v obsahu týchto práv nemožno vidieť zásadnú odlišnosť (napr. II. ÚS 55/98, I. ÚS 132/03, IV. ÚS 105/07, IV. ÚS 90/2010).

17. Ústavný súd pri rozhodovaní o sťažnostiach namietajúcich porušenie základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru vychádza zo svojej ustálenej judikatúry, v súlade s ktorou účelom základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov (i práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote) je odstránenie stavu právnej neistoty, v ktorej sa nachádza osoba domáhajúca sa rozhodnutia všeobecného súdu. Samotným prerokovaním veci na súde sa právna neistota osoby domáhajúcej sa rozhodnutia neodstraňuje. K stavu právnej istoty dochádza zásadne až právoplatným rozhodnutím súdu alebo iným zákonom predvídaným spôsobom, ktorý znamená nastolenie právnej istoty inak ako právoplatným rozhodnutím súdu (m. m. IV. ÚS 221/04, IV. ÚS 365/04).

18. Pri posudzovaní otázky, či v súdnom konaní došlo k zbytočným prieťahom, a tým aj k porušeniu základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, ústavný súd v súlade so svojou doterajšou judikatúrou (III. ÚS 111/02, IV. ÚS 74/02, III. ÚS 142/03) zohľadňuje tri základné kritériá, ktorými sú právna a faktická zložitosť veci, o ktorej súd rozhoduje, správanie účastníka súdneho konania a postup

samotného súdu. V súlade s judikatúrou ESĽP v rámci prvého kritéria ústavný súd prihliada aj na predmet sporu (povahu veci) v posudzovanom konaní a jeho význam pre sťažovateľa (I. ÚS 19/00, II. ÚS 32/02). Podľa uvedených kritérií posudzoval ústavný súd aj ústavnú sťažnosť sťažovateľky.

IV.

Posúdenie veci ústavným súdom

19. Základnou povinnosťou súdu a sudcu je zabezpečiť taký procesný postup v súdnom konaní, ktorý čo najskôr odstráni stav právnej neistoty, kvôli ktorému sa účastník obrátil na súd so žiadosťou o jeho rozhodnutie.

20. Táto povinnosť súdu a sudcu vyplýva z čl. 17 Civilného sporového poriadku (ďalej aj „CSP“), ktorý určuje, že súd postupuje v konaní tak, aby vec bola čo najrýchlejšie prejednaná a rozhodnutá, predchádza zbytočným priet'ahom, koná hospodárne a bez zbytočného a neprimeraného zaťažovania strán sporu a iných osôb, ďalej z § 157 ods. 1 CSP, podľa ktorého súd postupuje v konaní tak, aby sa mohlo rozhodnúť rýchlo a hospodárne, spravidla na jedinom pojednávaní s prihliadnutím na povahu konania.

21. Pokiaľ ide o právnu a faktickú zložitost' veci, sťažovateľka je žalobkyňou v individuálnom pracovnoprávnom spore, v ktorom sa voči žalovanému – zamestnávateľovi domáha zaplataenia peňažných nárokov vyplývajúcich z pracovnoprávneho vzťahu, a tak ústavný súd konštatuje, že obdobné konania možno zaradiť k štandardnej agende všeobecného súdnictva. Dĺžku konania preto neovplyvnila skutková či právna náročnosť prerokovávanej veci.

22. Pri hodnotení podľa ďalšieho kritéria, teda správania sťažovateľky v napadnutom konaní, ústavný súd nezistil žiadnu okolnosť, ktorá by mala byť osobitne zohľadnená na jej ťarchu pri posudzovaní otázky, či a z akých dôvodov došlo v predmetnom konaní k zbytočným priet'ahom.

23. Napokon ústavný súd hodnotil postup okresného súdu z hľadiska existencie zbytočných priet'ahov v doterajšom priebehu konania, pričom vychádzal z vyjadrenia

predsedníčky okresného súdu, ňou predloženého chronologického prehľadu jednotlivých úkonov okresného súdu, z obsahu vyžiadaného spisu okresného súdu sp. zn. 5 Cpr 17/2017 a zistil tento priebeh konania:

- 19. októbra 2017 – doručenie žaloby Okresnému súdu Dolný Kubín
- 24. októbra 2017 – postúpenie veci z Okresného súdu Dolný Kubín okresnému súdu ako kauzálnu príslušnému,
- 26. októbra 2017 – doručenie spisu okresnému súdu,
- 23. novembra 2017 – výzva sťažovateľke na zdokladovanie svojich osobných, majetkových a finančných pomerov pre účely rozhodnutia o žiadosti sťažovateľky o oslobodenie od súdnych poplatkov, ktorá bola súčasťou žaloby, výzva doručená sťažovateľke 11. decembra 2017,
- 22. decembra 2017 – doplnenie listinných dokladov sťažovateľkou,
- 8. februára 2018 – uznesenie o nepriznaní oslobodenia od súdneho poplatku sťažovateľke – právoplatné a vykonateľné 6. marca 2018,
- 16. marca 2018 – výzva na zaplatenie súdneho poplatku za podanie žaloby – doručená právnej zástupkyňi sťažovateľky 18. marca 2018,
- 19. marca 2018 – uhradený súdny poplatok za podanie žaloby,
- 3. apríla 2018 – vydaný platobný rozkaz,
- 7. mája 2018 – podaný odpor proti platobnému rozkazu žalovaným, súčasťou ktorého bol okrem iného aj návrh na prikázanie veci inému súdu z dôvodu vhodnosti,
- 11. mája 2018 – uznesenie o zrušení platobného rozkazu z dôvodu podania odporu, právoplatné 16. mája 2018,
- 11. mája 2018 – výzva sťažovateľke na vyjadrenie sa k odporu – doručená právnej zástupkyňi sťažovateľky 16. mája 2018,
- 29. mája 2018 – doručené vyjadrenie sťažovateľky,
- 3. júna 2018 – zaslanie podania sťažovateľky žalovanému a výzva na predloženie dokladov označených sťažovateľkou vo vyjadrení k odporu,
- 3. júna 2018 – žiadosť o zapožičanie spisu z Okresného súdu Dolný Kubín sp. zn. 6 Cpr 1/2015,
- 10. júla 2018 – zapožičanie spisového materiálu z Okresného súdu Dolný Kubín,

- 31. júla 2018 – výzva žalovanému na úhradu súdneho poplatku za návrh na prikázanie veci inému súdu z dôvodu vhodnosti – doručená právnenému zástupcovi žalovaného 14. augusta 2018 ,
- 15. augusta 2018 – vyjadrenie žalovaného k vyjadreniu sťažovateľky,
- 20. augusta 2018 – zaslanie vyjadrenia žalovaného k vyjadreniu sťažovateľky sťažovateľke – doručené právnej zástupkyňi sťažovateľky 20. augusta 2018,
- 23. augusta 2018 – uhradený súdny poplatok za návrh na prikázanie veci inému súdu z dôvodu vhodnosti,
- 23. augusta 2018 – výzva sťažovateľke na vyjadrenie k návrhu žalovaného na prikázanie veci inému súdu z dôvodu vhodnosti,
- 3. septembra 2018 – vyjadrenie sťažovateľky k vyjadreniu žalovaného,
- 14. septembra 2018 – vyjadrenie sťažovateľky k návrhu žalovaného na prikázanie veci inému súdu z dôvodu vhodnosti,
- 14. novembra 2018 — predloženie spisu Krajskému súdu v Žiline pre účely rozhodnutia o návrhu na prikázanie veci z dôvodu vhodnosti, spis doručený Krajskému súdu v Žiline 12. decembra 2018,
- 30. januára 2019 – uznesenie Krajského súdu v Žiline o zamietnutí návrhu na prikázanie veci Okresnému súdu Dolný Kubín z dôvodu vhodnosti, právoplatné 1. marca 2019, spis doručený okresnému súdu 21. februára 2019,
- 8. apríla 2019 – nariadenie termínu pojednávania na 21. máj 2019,
- 21. mája 2019 – pojednávanie, odročené na vyhlásenie rozsudku na 20. jún 2019,
- 5. júna 2019 – zrušenie termínu vyhlásenia rozsudku a nariadený nový termín vyhlásenia rozsudku na 19. jún 2019,
- 19. júna 2019 – vyhlásenie rozsudku okresného súdu,
- 19. júna 2019 – predloženie vyúčtovania trov právneho zastúpenia a vyúčtovanie trov súdneho konania sťažovateľkou,
- 10. júla 2019 – odvolanie žalovaného,
- 19. júla 2019 – referát súdnej tajomníčky na vykonanie úkonov v súvislosti s podaným odvolaním,
- 6. augusta 2019 – uznesenie o uložení povinnosti žalovanému zaplatiť súdny poplatok za podané odvolanie,

- 6. augusta 2019 – zaslanie odvolania na vyjadrenie sťažovateľke v lehote 10 dní, doručené právnej zástupkyňi sťažovateľky 13. augusta 2019,
- 15. augusta 2019 – úhrada súdneho poplatku za odvolanie (v neúplnej výške),
- 21. augusta 2019 – doplatenie súdneho poplatku za odvolanie,
- 22. augusta 2019 – vyjadrenie sťažovateľky k odvolaniu žalovaného,
- 15. októbra 2019 – zaslanie vyjadrenia sťažovateľky k odvolaniu na vyjadrenie žalovanému v lehote 10 dní – doručené právnomu zástupcovi žalovaného 28. októbra 2019,
- 5. februára 2020 – predloženie spisu Krajskému súdu v Žiline na rozhodnutie o odvolaní žalovaného – spis doručený Krajskému súdu v Žiline 14. februára 2020,
- 24. marec 2020 – Krajský súd v Žiline – nariadenie termínu vyhlásenia rozhodnutia bez nariadenia ústneho pojednávania,
- 31. marca 2020 – vyhlásenie rozsudku Krajským súdom v Žiline,
- 6. apríla 2020 – doručenie spisu okresnému súdu,
- 14. apríla 2020 – doručovanie rozsudku Krajského súdu v Žiline okresným súdom,
- 16. apríla 2020 – žiadosť sťažovateľky o zaslanie doložiek právoplatnosti a vykonateľnosti rozsudku okresného súdu a Krajského súdu v Žiline,
- 20. apríla 2020 – právoplatnosť a vykonateľnosť rozsudku okresného súdu v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Žiline,
- 12. mája 2020 – doručená žiadosť sťažovateľky o rozhodnutie o trovách konania,
- 18. mája 2020 – poplatková, spisová kontrola, zaslanie doložiek právoplatnosti a vykonateľnosti rozsudku okresného súdu a rozsudku Krajského súdu v Žiline právnym zástupcom sťažovateľky a žalovaného,
- 23. júna 2020 – žiadosť sťažovateľky o rozhodnutie o trovách konania,
- 23. júla 2020 – žiadosť sťažovateľky o rozhodnutie o trovách konania,
- 2. septembra 2020 – uznesenie o výške trov konania, právoplatné 22. septembra 2020, vykonateľné 26. septembra 2020,
- 16. septembra 2020 – žiadosť sťažovateľky o zaslanie doložiek právoplatnosti a vykonateľnosti uznesenia o trovách konania,
- 23. septembra 2020 – zaslanie doložky právoplatnosti a vykonateľnosti uznesenia o trovách konania právnym zástupcom sťažovateľky a žalovaného.

24. Z doterajšej judikatúry ústavného súdu vyplýva, že konanie bez zbytočných prietáhov nemožno presne časovo ohraničiť (II. ÚS 26/95). Pojem „zbytočné prietahy“ obsiahnutý v čl. 48 ods. 2 ústavy je pojem autonómny, ktorý možno vykladať a aplikovať predovšetkým materiálne. Ústavný súd tiež poukazuje na svoju judikatúru, podľa ktorej nie každý zistený prietah v súdnom konaní má nevyhnutne za následok porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru. Ústavný súd už vo svojich rozhodnutiach vyslovil, že „ojedinelá nečinnosť súdu hoci aj v trvaní niekoľkých mesiacov sama osebe ešte nemusí zakladať porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov“ (II. ÚS 63/05).

25. Ústavný súd konštatuje, že napadnuté konanie od doručenia návrhu okresnému súdu na začatie konania (19. októbra 2017) do nadobudnutia právoplatnosti rozsudku vo veci samej (20. apríla 2020) trvalo dva roky a šesť mesiacov, následne okresný súd po právoplatnosti rozsudku vo veci samej rozhodol aj o výške trov konania uznesením z 2. septembra 2020, ktoré nadobudlo právoplatnosť 22. septembra 2020. V čase rozhodovania o ústavnej sťažnosti je tak konanie ako celok právoplatne skončené. Aj keď postup okresného súdu v napadnutom konaní nebol celkom bez prietáhov (v napadnutom konaní sa nečinnosťou súdu vyznačovalo obdobie od 14. septembra 2018, keď bolo okresnému súdu doručené vyjadrenie sťažovateľky k návrhu žalovaného na prikázanie veci inému súdu, do 14. novembra 2018, keď bol spis predložený Krajskému súdu v Žiline pre účely rozhodnutia o návrhu na prikázanie veci inému súdu, a obdobie od 15. októbra 2019, keď bolo vyjadrenie sťažovateľky k odvolaniu žalovaného proti rozsudku zaslané žalovanému, do 5. februára 2020, keď bol spis okresným súdom predložený Krajskému súdu v Žiline pre účely rozhodnutia o odvolaní), ústavný súd nepovažuje dĺžku napadnutého konania za neprimeranú, resp. dosahujúcu potrebnú ústavnoprávnu intenzitu, a to vzhľadom na všetky okolnosti veci, postup okresného súdu, ktorý priebežne vykonával potrebné procesné úkony spojené s rozhodovaním o návrhu sťažovateľky na oslobodenie od súdnych poplatkov, o návrhu žalovaného na prikázanie veci inému súdu z dôvodu vhodnosti, procesné úkony nevyhnutné pre rozhodnutie vo veci samej (zasielanie vyjadrení medzi stranami sporu). Osobitne vo vzťahu k sťažovateľkou namietanému obdobiu nečinnosti okresného súdu v súvislosti s rozhodovaním o výške trov

konania ústavný súd uvádza, že Civilný sporový poriadok neukladá súdu lehotu na rozhodnutie o výške trov konania, iba ustanovuje, že o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 ods. 2). Ústavný súd obdobie štyri a pol mesiaca (od nadobudnutia právoplatnosti rozsudku vo veci samej do rozhodnutia o výške trov konania) nevyhodnotil ako zjavne neprimerané vzhľadom na skutočnosť, že nárok na náhradu trov konania má akcesorickú povahu, vzniká až v dôsledku samotného vedenia súdneho konania a o jeho výške sa rozhoduje v čase, keď je vec sama už právoplatne skončená, teda vo veci samej je právna istota nastolená.

26. Na základe uvedeného ústavný súd konštatuje, že hoci doterajší postup okresného súdu v napadnutom konaní nebol celkom bez prietáhov, ich intenzita s prihliadnutím na všetky okolnosti napadnutého konania, nevynímajúc charakter konania a jeho význam pre sťažovateľku (individuálny pracovnoprávny spor týkajúci sa peňažných nárokov), nedosiahla podľa názoru ústavného súdu taký stupeň závažnosti, ktorý by mohol jednoznačne viesť k záveru o porušení základného práva sťažovateľky na prerokovanie jej veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie jej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru.

27. Keďže ústavný súd nezistil možnosť porušenia sťažovateľkou označených práv postupom okresného súdu v napadnutom konaní, ústavnej sťažnosti, ktorou sťažovateľka namietala porušenie základného práva na prerokovanie jej veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie jej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, nevyhovelo.

28. Keďže sťažnosti nebolo vyhovené ako celku a rozhodnutie o priznaní sťažovateľke primeraného finančného zadosťučinenia a náhrady trov konania je viazané na vyslovenie porušenia jej práv alebo slobôd, ústavný súd o týchto častiach sťažnosti už nerozhodoval.

29. Vzhľadom na čl. 133 ústavy, podľa ktorého proti rozhodnutiu ústavného súdu nie je prípustný opravný prostriedok, toto rozhodnutie nadobúda právoplatnosť dňom jeho doručenia účastníkom konania.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 12. novembra 2020

Martin Vernarský
predseda senátu